

vanffeligere at opnaa, fordi Bilkaarene, der bydes, ere saa usle, at kun faa dygtige Mænd kunne antages at ville søge Pladserne. Der er en Del Bemærkninger, jeg kunde ønske at gjøre ved Lovforslaget; men da jeg antager, ligesom den ærede sidste Raler, at det vil blive henvist til et Udvalg, mener jeg, at der mellem første og anden Behandling vil blive Leilighed til nærmere at gjøre sine Anskuelsler gjældende i saa Henseende. Jeg har egentlig kun begjæret Ordet for at gjøre en Henstilling til den høitærede Marineminister, og den gaar ud paa, om ikke den høitærede Minister maatte finde Anledning til paa Finantslovsforslaget at forlange et Belsb, der er dobbelt saa stort, som det, der nu allerede findes der til Understøttelse for Lodsjerne. Da der er ringe Udsigt til, at Loven bliver gennemført i denne Samling, vil der som en midlertidig Foranstaltning ved en saadan forøget Bevilling kunne bidrages til at lette de trange Raar, hvorunder en stor Del af Lodsjerne befinde sig. Bliver Lodsloven færdig, behøver Bevillingen jo ikke at bruges, og skulde Lodsindtagterne imod al Forventning blive høiere end i tidligere Aar, ligger det selvfølgelig ogsaa i Ministerens Haand at undlade at bruge den forhøiede Bevilling. Jeg henstiller som sagt dette til den høitærede Ministers og det ærede Finantsudvalgs Overveielse. Søvrigt skal jeg afholde mig fra nærmere Betragtninger angaaende selve Sagen til den har naat et senere Trin.

Rajer: Da jeg antager, at dette vigtige Lovforslag vil blive henvist til et allerede bestaaende Udvalg, hvoraf jeg ikke er Medlem, maa jeg ved denne Behandling gjøre nogle spredte Bemærkninger, som jeg beder det eventuelle Udvalg om at tage under nærmere Overveielse. — Det første Punkt kan jeg meget let komme over, da det allerede er blevet berørt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Der staar i § 1, at det skal overlades den Minister, under hvem Lodsvesenets Bestyrelse hører, at bestemme nye Lodsriens Oprettelse og ældre Nedlæggelse. Jeg troer, at ligesom det er Tilfældet med Redningsstationerne, bør det Samme være Tilfældet med Lodsstationerne, at Oprettelsen og Nedlæggelsen af Stationer skal ske ved Lov. Jeg tør maasse ved denne Leilighed gjøre den Bemærkning, som ogsaa tidligere er gjort, at det vilde være ønskeligt, om Redningsvesenet blev henlagt under Marineministeriet. — Dernæst skal jeg gjøre en mindre Bemærkning til § 21, hvor det er bestemt, at „naar Lodsfer er kommen ombord, skal Lodssignalet strax borttages.“ I Bemærkningerne til Lovforslaget har jeg set hvad Grunden dertil er, og jeg kan ogsaa meget godt anerkjende den, men jeg tror dog, at der er i det Mindste en Undtagelse, som bør gjøres fra denne Regel. Hvis man tænker sig, at et Skib kommer seilende med Lods ombord op igjennem en Fjord ind til

en Havn, maa den Lods, som er ombord, ifølge § 18 ikke Lodsse ind i Havnen. Følgelig maa Skibet give Signal itide for at faae Havnelodsen ud, men jeg troer, det er rigtigt for dette Tilfældes Skyld, hvor Havnelodsen ikke kan vide, at der er Lods paa Skibet, — i hvilket Tilfælde han muligvis kunde komme for langt ud og faaledes kunde kræve den ombord værende Lods for en Del af den Betaling, der tilkommer ham, — at tilføie, at „skal ny Lods ombord ved Indseilingen til en Havn, skal den ombord værende Lods bestemmes, naar Lodssignalet skal gjøres, og i dette Tilfælde skal Lods-Rendingsflag tillige heises til Tegn paa, at Havnelodsen ønskes kun fra Rheden“. Jeg skal gaa tilbage til andet Stykke af § 18 for strax derpaa at gaa længere frem. Der er nemlig i Slutningen af § 18 af det andet Thing indsat en Bestemmelse, hvorved Lodsjerne blive berettigede til at lodsse tilbage til det Sted, hvorfra de have lodset Skibet. Jeg finder Bestemmelsen rigtig, men jeg troer ikke, man har været tilstrækkelig opmærksom paa, at man, naar denne Bestemmelse er kommen ind, ogsaa bliver nødsaget til at foretage en Ændring paa et andet Sted i Loven nemlig i § 29, hvor det bestemmes, i hvilke Tilfælde en Skibsfører er forpligtet til at sætte Lodsfer i Land. Jeg troer, det er nødvendigt der at tilføie følgende Bestemmelse: „har Returlodsningen fundet Sted, har Skibsføreren samme Forpligtelse til at sætte Lodsfer i Land ved dennes egen Lodsstation“. Hvis Skibsføreren ikke vil det, antager jeg, han bliver ansvarlig efter § 36. — Jeg troer vistnok, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ret i sin Udtalelse om det Unskelige i, at Løstbestemmelserne vare optagne i selve Lovforslaget. Jeg har gjenlemlest dem i Bemærkningerne, men for det Tilfælde, at jeg ikke fuldstændig har forstaaet, hvad der noget uklart er ansørt, bortfalder naturligvis de Bemærkninger, jeg vil gjøre. Det er med Hensyn til det Sted, hvorfra Lodsferne skal beregnes. Det er jo meget ofte Tilfældet, at der findes langt udstyende Grunde, som kunne hindre Lodsferne i strax at komme ombord, eller ogsaa kunne Storm og Uveir være til Hinder derfor. Ikke desmindre vilde jeg finde det billigt, om Lodsferne beregnedes fra Stationen og at man derfor tilspøier omtrent følgende Bestemmelse til § 33: „Skibe, som ved Signal kalde Lods ud fra Stationen, ere pligtige at betale Lodsfer fra denne, selv om Lodsfer kommer ombord nærmere det Sted, hvortil Lodsning forlanges, naar Omstændighederne have forhindret ham i at komme tidligere ombord.“ Dernæst kan jeg heller ikke se af Bemærkningerne om Løstberegningen, hvorledes der skal forholdes med den overstydende Del af en Mil, Drøjer af Mil, om de muligvis skulde beregnes som fuld Mil eller ikke. — Endelig har jeg kun en Bemærkning at tilføie om Slutningen af § 45. Denne Paragraf omhandler det Tilfælde, som kan